23.7.64 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 1863/64

RÅDETS DIREKTIV

af 7. juli 1964

om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv under CITI-hovedgrupperne 23 – 40 (industri og håndværk)

(64/427/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. (2), artikel 57, artikel 63, stk. (2), og artikel 66,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden[1]), særlig afsnit V, stk. 2 og 3,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser[2]), særlig afsnit VI, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[3]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[4]), og

ud fra følgende betragtninger:

De almindelige planer omtaler udover afskaffelsen af begrænsningerne også nødvendigheden af at undersøge, om en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser samt en samordning af love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af de omhandlede former for erhvervsvirksomhed vil være påkrævet forud for, samtidig med eller efter begrænsningernes afskaffelse; i givet fald skal der træffes overgangsforanstaltninger for tiden indtil anerkendelsen eller samordningen;

for så vidt angår erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv (industri og håndværk) er der ikke i alle medlemsstater fastsat betingelser for adgang til og udøvelse af sådan erhvervsvirksomhed; definitionen af håndværk og dermed afgrænsningen over for industri er forskellig i de enkelte medlemsstater; desuden gælder der netop for håndværksvirksomhed dels næringsfrihed, dels strenge adgangsbestemmelser, der er afhængige af besiddelsen af et kvalifikationsbevis;

i forbindelse med vedtagelsen af de almindelige planer har Rådet fastslået, at der inden for håndværksvirksomhed med henblik på en samordning eller anerkendelse findes problemer, hvis løsning kræver grundig forberedelse;

det er derfor ikke muligt at gennemføre den forudsete samordning samtidig med afskaffelsen af begrænsningerne; denne samordning må finde sted senere;

i mangel af denne øjeblikkelige samordning forekommer det dog ønskeligt inden for de nævnte erhvervsområder at lette gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser ved at træffe sådanne overgangsforanstaltninger, som omtales i den almindelige plan; herved undgås i første række, at statsborgere fra de medlemsstater, i hvilke adgang til disse former for virksomhed ikke gøres afhængig af betingelser, møder ekstraordinære vanskeligheder;

for at forebygge en sådan virkning må overgangsforanstaltningerne hovedsagelig indebære, at de værtslande, i hvilke der findes bestemmelser om adgangen til de nævnte former for erhvervsvirksomhed, anerkender den faktiske udøvelse af erhvervet i det tidligere opholdsland i en rimelig tid, der ikke ligger for langt tilbage, som tilstrækkelig betingelse for adgangen til erhvervet, såfremt der ikke kræves en forudgående uddannelse; herved skal der skabes sikkerhed for, at den begunstigede har samme faglige indsigt som den, der kræves af landets egne statsborgere;

desuden må der åbnes mulighed for, at de stater, som ikke har inddraget adgangen til de nævnte former for erhvervsvirksomhed under retlig regulering, i givet fald kan bemyndiges til, for så vidt angår en eller flere former for erhvervsvirksomhed, af statsborgere fra de andre medlemsstater at forlange godtgjort, at de er kvalificeret til at udøve erhvervet i det tidligere opholdsland; herved

[1]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 36/62
[2]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62
[3]) EFT nr. 182 af 12.12.1963, s. 2895/63
[4]) Se side 1869/64 i dette nr. af EFT

skal det navnlig forhindres, at disse stater udsættes for en uforholdsmæssig stor tilstrømning af personer, som ikke ville kunne opfylde de betingelser for adgang til og udøvelse af disse former for erhvervsvirksomhed, som gælder i det tidligere opholdsland;

sådanne bemyndigelser må dog kun gives med stor forsigtighed, da de ved alt for almindelig anvendelse kunne hæmme den frie bevægelighed; de bør derfor begrænses i henseende til tid og område, og det bør overlades til Kommissionen at godkende anvendelsen af de pågældende foranstaltninger i lighed med, hvad der generelt er fastsat i traktaten for så vidt angår anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger;

de foranstaltninger, som er fastsat i dette direktiv, mister deres saglige berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgangen til og udøvelse af det pågældende erhverv samt den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre obligatoriske kvalifikationsbeviser er gennemført,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nedenfor angivne betingelser følgende overgangsforanstaltninger vedrørende etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber – i det følgende benævnt »de begunstigede« – samt vedrørende disse personers og selskabers tjenesteydelser for så vidt angår selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv.

2. De omhandlede former for erhvervsvirksomhed er de, som omfattes af Rådets direktiv af 7. juli 1964 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv under CITI-hovedgrupperne 23-40 (industri og håndværk).

Artikel 2

De medlemsstater, som kræver visse betingelser i henseende til kvalifikationer opfyldt for at få adgang til og for at udøve et af de i artikel 1, stk. 2, nævnte erhverv, drager omsorg for, at det allerede inden etableringen eller påbegyndelsen af en midlertidig virksomhed på forespørgsel meddeles en begunstiget, under hvilke bestemmelser den af ham påtænkte virksomhed henhører.

Artikel 3

Såfremt en medlemsstat gør adgangen til eller udøvelsen af en af de i artikel 1, stk. 2, nævnte former for erhvervsvirksomhed afhængig af besiddelsen af almindelige, forretningsmæssige eller faglige kvalifikationer og færdigheder, anerkender vedkommende medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kvalifikationer og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende erhvervsvirksomhed i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

a) ved uafbrudt virksomhed i seks år som selvstændig eller som bedriftsleder;

b) ved uafbrudt virksomhed i tre år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt den begunstigede kan godtgøre en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag af mindst tre års varighed, bekræftet gennem et statsligt anerkendt bevis eller anerkendt af en kompetent erhvervsorganisation som havende samme gyldighed;

c) ved uafbrudt virksomhed i tre år som selvstændig, såfremt den begunstigede kan godtgøre mindst fem års virksomhed inden for det pågældende fag som ikke-selvstændig;

d) ved uafbrudt virksomhed i fem år i ledende stilling, indbefattet mindst tre års virksomhed med tekniske opgaver og med ansvaret for mindst én afdeling inden for virksomheden, såfremt den begunstigede kan godtgøre en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag af mindst tre års varighed bekræftet gennem et statsligt anerkendt bevis eller anerkendt af en kompetent erhvervsorganisation som havende samme gyldighed.

I de under litra a) og c) nævnte tilfælde må denne virksomhed ikke være ophørt for mere end ti år siden, regnet fra tidspunktet for den i artikel 4, stk. 3, omhandlede indgivelse af ansøgning.

Artikel 4

Ved anvendelsen af artikel 3 gælder følgende:

1. De medlemsstater, i hvilke adgangen til eller udøvelsen af et af de i artikel 1, stk. 2, nævnte erhverv er afhængig af besiddelsen af almindelige, forretningsmæssige eller faglige kvalifikationer og færdigheder, underretter med bistand af Kommissionen de øvrige medlemsstater om de væsentlige faglige karakteristika (beskrivelse af virksomheden i disse fag).

2. Den af det tidligere opholdsland til dette formål udpegede kompetente myndighed attesterer, hvilke faglig virksomhed den begunstigede faktisk har udøvet, og hvor længe han har udøvet den. Denne attestation skal indrettes efter den erhvervsbeskrivelse, som er meddelt af den medlemsstat, i hvilken den begunstigede varigt eller midlertidigt vil udøve erhvervet.

3. Værtslandet meddeler efter ansøgning tilladelse til at udøve den pågældende virksomhed, såfremt den attesterede virksomhed svarer til de væsentlige punkter i den i følge stk. 1 meddelte erhvervsbeskrivelse, og eventuelle særlige, i værtslandets lovgivning foreskrevne, betingelser er opfyldt.

Artikel 5

1. Såfremt en medlemsstat ikke gør adgangen til eller udøvelsen af en af de i artikel 1, stk. 2, nævnte former for erhvervsvirksomhed afhængig af besiddelsen af almindelige, forretningsmæssige eller faglige kvalifikationer og færdigheder, kan denne medlemsstat, såfremt anvendelsen af det i artikel 1, stk. 2, nævnte direktiv fra Rådet medfører alvorlige vanskeligheder, ansøge Kommissionen om bemyndigelse til for et begrænset tidsrum og for så vidt angår et eller flere nærmere angivne former for erhvervsvirksomhed, at forlange godtgjort af andre medlemsstaters statsborgere, der ønsker at udøve denne virksomhed på dens område, at de er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer til at udøve denne erhvervsvirksomhed i det tidligere opholdsland.

Denne bemyndigelse kan hverken bringes i anvendelse over for personer, i hvis tidligere opholdsland ingen bestemte kvalifikationer kræves godtgjort for at få adgang til de pågældende former for erhvervsvirksomhed, eller over for personer, der i mindst fem år har haft bopæl i værtslandet.

2. Efter behørigt begrundet begæring fra vedkommende medlemsstat bestemmer Kommissionen omgående, på hvilke betingelser og efter hvilke regler den i stk. 1 i denne artikel forudsete bemyndigelse gives.

3. Såfremt anvendelsen af det i artikel 1, stk. 2, nævnte direktiv fra Rådet medfører alvorlige vanskeligheder, kan storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen bemyndiges til for et af den fastsat tidsrum og på de af den fastsatte betingelser at udsætte anvendelsen af de i artikel 3 omtalte bestemmelser for så vidt angår en eller flere bestemte former for erhvervsvirksomhed.

Artikel 6

Bestemmelserne i dette direktiv anvendes, indtil reglerne om samordning af de nationale bestemmelser vedrørende adgangen til og udøvelsen af de nævnte former for erhvervsvirksomhed træder i kraft.

Artikel 7

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 8 fastsatte frist de myndigheder og organisationer, som er kompetente til at udstede ovennævnte attestationer, og underretter omgående de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 6 måneder efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 9

Medlemsstaterne drager omsorg for, at Kommissionen får tilsendt ordlyden af de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder inden for dette direktivs område.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 1964.

På Rådets vegne
Kurt SCHMÜKER
Formand